

[Magyar válogatott NS-publicisztika](#)
00:22

KUN ZOLTÁN 2017.11.23 00:22 Frissítve: 2017.11.23

Tűz és

égés – Kun Zoltán publicisztikája

Azon gondolkodtam az elmúlt napokban, ha szeretnék írni egy dolgozatot a magyar futballválogatott elmúlt évéről, miként, milyen hangvétellel kellene. Félreértés ne essék, nem afféle évértékelő írásról beszélek, mert értékelni leginkább azt lehet, ami értékelhető, hanem csak úgy, amikor az ember jól kibeszéli magából mindazt, ami tetszik vagy éppen nem tetszik neki.

Szóval akkor legyünk dühösek? Legyünk. Nincs nálam agresszívabb ember, ha kihűlt a rántott hús, vagy elmegy fél percre az internet – de a futball kapcsán mérgelődni ma aligha tudnék. Régen, na az más volt: másfél évtized alatt versenyszerűen amortizáltuk le a szerkesztőségi kukákat egy-egy bekapott gól vagy kihagyott helyzet miatt, de egy luxemburgi vereség nálam ma már nehezen tudja átlépni az ingerküszöböt.

Akkor marad a gúny, ugye? A téma hálás, ilyen év után nincs az az élc, amelyre megsértődhetne az amúgy roppant sértődős magyar futballfőszereplő, legyen az a piramis aljától a csúcsáig bárki – már ha csúcsot emlegetni jelen esetben nem lenne már maga az élc. Most mégsem venném elő az ilyen alkalmakkor örömmel citált Lakatlan-szigetek elleni meccs legalábbis kétes esélyeit, mert azért ne felejtjük már el az elmúlt évet sem villamosmászásokkal meg marseille-i performanszokkal. Végül is két esztendő alatt egy Eb-szereplés: sikerkorszak, juhé!

Vagy ez most mégis gúny volt? Nehéz eldönteni.

De az utóbbi mondatokból is látszik, a remény nem veszett el, lehetne tehát ez az írás lelkesítő is. Valahogy így: hajrá, srácok, ez most rossz év volt, de fel a fejjel, égjen a tűz a szemekben, más felfogásban vigyék ki edzés előtt a bójákat, mutassátok meg a világnak, nincs turáni átok, de van magyar virtus, és legyünk ott a Puskás-stadionban a bolgárok elleni Eb-csoportrangadón! Hú, de nehéz szakma ez... Szóval valahogy a lelkesítés sem működik, ha éppen nincs meg a lelkesedés.

Az pedig mitől is lenne? Az egyetlen új szereplőtől, Leekenstől? Ki ő? Jó, tudom, ki, mégis megkérdezem: mi az a tulajdonsága, amely miatt éppen egy Leekens kell nekünk? Korrekt játékoskarriert tudhat maga mögött, jelentős labdarúgónemzettől érkezett, volt már korábban – sikeres! – szövetségi kapitány, és győztesként futott be az általában két évente meghirdetett, Gyere messiásnak a magyar futballválogatotthoz! pályázaton – de nálunk szinte alig ismerik jobban, mint ideérkezésekor Storckot.